

koji zbog ovih ili onih razloga, žele tim svojim kapitalom skriveno poslovati, a s druge strane omogućuje jednom suvlasniku (koji je redovito i zapovjednik broda), da sam figuri-
ra u upisnom listu, i da se u očima drugih pojavljuje kao
isključivi vlasnik broda, kojim upravlja.

Čini se, da to pitanje suvlasništva broda (vlas-
ništvo karata) nije do sada bilo dovoljno proučavano u doktri-
ni. Zbog toga je autor u ovom članku obradio neka najvažni-
ja pitanja.⁵ U prvom dijelu govori o pravnoj prirodi prava
neupisanog suvlasnika, i zastupa stanovište, da je taj su-
vlasnik stvarni vlasnik dijela broda. U drugom dijelu ras-
pravlja o opsegu prava takvog neupisanog suvlasnika, a u
trećem o postojanju solidarnosti među suvlasnicima broda.

Članak je interesantan zbog toga, što se autor
bavi problemom, koji nije specifičan samo za francusko pra-
vo, a može se i kod nas pojaviti. Nije sigurno, da li bi i
naši sudovi prihvatili isto stanovište, s obzirom na stro-
gost naših pravnih načela, po kojima se vlasništvo ili su-
vlasništvo na brodu stiče jedino upisom u upisnik brodova.

Ž. M.

ZAKONI I DRUGI PROPISI

Propisi o Sueskom kanalu

U vezi s nacionalizacijom Sueskog kanala, egipat-
ska vlada objavila je niz odredaba o režimu, koji vrijedi
za taj kanal. Glavna načela tih odredaba - koja se odnose
na njegovu eksploataciju - jesu slijedeća:

1. Širina teritorijalnog mora je povećana od 6 na 12 morskih milja (Dekret od 17. II. 1958.).

2. Uprava kanala ne može poduzeti nikakvu mjeru, koja bi se protivila odredbama Carigradske konvencije od 29.X. 1888., koje se odnose na garantiranje slobodne upotrebe kanala.

3. Svim brodovima, koji prolaze kanalom, zajamčena je potpuna jednakost u tretiranju.

4. Taksa za prolazak kanalom mora biti plaćena unaprijed, na račun Uprave kanala, i to putem bilo koje banke, s kojom ta Uprava ima veze.

5. Detaljni propisi o upotrebi kanala objavljeni su u posebnom zakoniku (Code du canal).

6. Ako koja stranka smatra, da je premoćnoj učinjena diskriminacija, ima pravo svoju stvar iznijeti pred Upravu kanala. Stranka nezadovoljna odlukom može zahtijevati, da se spor riješi arbitražnim putem. Po jednog člana arbitražnog vijeća imenuje svaka stranka. Članovi biraju trećega kao predsjednika. U slučaju, da se u tome ne mogu složiti, predsjednika imenuje, na zahtjev jedne od stranaka, Predsjednik Međunarodnog suda.

(Prema DMF 1955, str. 185 i sl., gdje je objavljen sadržaj egipatskog zakona br. 146 od 1. VII. 1957. u bitnim točkama kao i deklaracija egipatske vlade, koja je upućena Generalnom sekretarijatu Ujedinjenih Naroda 25. IV. 1957.)